

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Ҷавҳарова Муҷиббахон Одиловна дар мавзӯи ««Юсуф ва Зулайхо»-и Ховарии Шерозӣ ва муқоисаи он бо достони ҳамноми Абдурахмони Ҷомӣ» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик

Достонсароӣ дар адабиёти форсу тоҷик таърихи куҳан дошта, дар даврони классикӣ ва пас аз он ҳам ба ҳукми анъана даромада, ба ин васила хазинаи осори адабии форсу тоҷик ҳарчи бештар ғановат пайдо кардааст. Бахше аз ин достонҳо достонҳои ишқию романтикӣ буда, дар ин ришта шуарову суҳанварони гузашта қиссаҳои марғуберо ба риштаи назм кашида, аз ҳамдигар таъсир пазируфта, ба гузаштагону ҳамасронашон пайравӣ карда, дар баробари ин, дар суҳанварӣ ҳунару истеъдоди фитрӣ ва фардӣ нишон додаанд.

Достони «Юсуф ва Зулайхо» яке аз марғубтарин достонҳои ишқию романтикии адабиёти форсу тоҷик буда, ба таври муқоисавӣ ба доираи нақду таҳқиқ фаро гирифтани достонҳои ҳамном аз мавзӯъ ва масъалаҳои муҳими илмҳои филологӣ ва хусусан, адабиётшиносӣ мебошад. Дар иртибот ба ин бояд қайд кард, ки аз ҷониби унвонҷӯ Ҷавҳарова М.О. ба омӯзиш ва таҳқиқи муқоисавӣ фаро гирифта шудани достонҳои ҳамном («Юсуф ва Зулайхо»)-и Абдурахмони Ҷомӣ ва Ховарии Шерозӣ ибтиқори наҷиб ва муҳиму арзишманд аст.

Мубрамият ва зарурати таҳқиқи мавзӯи мавриди назар дар он зоҳир меёбад, ки муҳтаво, сохтор, сюжет, манбаъҳо, сарчашмҳои масеҳӣ ва исломии достонҳои «Юсуф ва Зулайхо»-и ин ду суҳанвар ба таври муқоиса бори аввал дар қолаби диссертатсия таҳқиқ меёбад. Дар

баробари ин, унвонҷӯ ба масъалаҳои монандӣ ва фарқи дostonҳо, таҳлили ғоявию образҳои марказӣ ва таҳлили вежагиҳои услубию бадеии асарҳои ҳамном диққати махсус зоҳир кардааст, ки ин усули санчидашуда ва меъёри хуби адабиётшиносӣ мебошад.

Дар автореферати диссертатсия унвонҷӯ дар баҳши дараҷаи омӯзиши мавзӯ аз дастовардҳои илмии муҳаққиқони ватанию хориҷӣ ёд карда, ба чунин хулоса расидааст, ки «то ҳол дар адабиётшиносии тоҷик пажӯҳишҳои монографӣ муқоисавӣ дostonҳои ҳамном хеле кам аст». Дар таҷба ба ин андешаҳо метавон қайд кард, ки таҳқиқоти мазкур кӯшиши нахустин дар мавриди таҳқиқи муқоисавӣ ду дostonи ҳамном, яъне дostonҳои Абдурахмони Ҷомӣ ва Ховарии Шерозӣ буда, аҳамияти назарӣ амалӣ ва методологии махсус дошта, ба муҳаққиқони баъдӣ дар соҳаи омӯзишу пажӯҳиши асарҳои ҳамном ёрӣ расонида метавонад.

Дар боби аввал диссертатсияи Ҷавҳарова М., ки «Муҳтаво, сохтор ва сюжети дostonҳои «Юсуф ва Зулайхо»-и Ховарии Шерозӣ ва Абдурахмони Ҷомӣ» унвон дорад, масъалаҳои манбаъ ва сарчашмаи масеҳиию исломии ин ду дostonи ҳамном ва муҳтавою сюжети онҳо таҳқиқ шудаанд.

Боби дувуми диссертатсия «Таҳлили муқоисавӣ ғоя ва симоҳои марказии дostonҳои «Юсуф ва Зулайхо»-и Ховарии Шерозӣ ва Абдурахмони Ҷомӣ» ном дошта, таҳлили ғоявии дostonҳои ҳамном ва образҳои марказӣ ба таври муқоиса сурат гирифтааст.

Боби сеюми диссертатсия «Вежагиҳои услубӣ ва бадеии дostonҳои «Юсуф ва Зулайхо»-и Ховарии Шерозӣ ва Абдурахмони Ҷомӣ» унвон дошта, дар ин боб муҳтавою устухонбандӣ ва чехраофаринию тасвирсозӣ, мавқеи ҳобу руъё ва мунозира дар дostonҳои ҳамном хеле

муфассал ва амиқ таҳқиқ ёфтаанд. Ҳамчунин дар ин боб унвончӯ мавқеи номаро дар дostonҳои ҳамном таъйин карда, забон ва сабки дostonхоро низ ба риштаи таҳқиқ кашидааст.

Хулосаи автореферат фарогири натиҷагирҳои асосӣ ва меҳварии муаллиф аз омӯзиш ва таҳқиқи мавзӯ буда, чунин хулосабарориҳо дар заминаи фаслу бобҳои диссертатсия ба вучуд омадаанд.

Мазмуни асосии диссертатсия дар як монография ва 3 мақолаи муаллиф инъикос ёфта, автореферат мазмуни асосии диссертатсияро дар бар гирифта, таълифоти мазкур ба муҳтавои кор мувофиқат дорад.

Дар автореферати диссертатсияи Ҷавҳарова М.О. дар баробари муваффақиятҳои зиёд баъзе камбудӣ ва норасоӣҳо низ ба назар мерасанд, ки аксарияти онҳо хусусияти имлоиву техникаӣ доранд. Бо вучуди ин, таъйин ва таъкиди чанд ғалати дигарро зарур донистем:

1. Унвончӯ дар таъйини мубрамият ва зарурати таҳқиқи мавзӯ чунин андеша баён кардааст, ки «Масъалаи омӯзиши муқоисавии дostonҳои ҳамном хеле васеъ ва доманадор аст, ки ин анъана, яъне ба мавзӯву сюжети як асар ҷавоб гуфтан аз асри X шурӯъ шуда, то ибтидои асри XX идома ёфтааст». Ин ҷо матлаб чунин ифода ёфтааст, ки гӯё омӯзиши муқоисавии дostonҳои ҳамном аз асри X шурӯъ шуда бошад. Бояд ба назар гирифт, ки омӯзиши муқоисавӣ ва анъанавии дostonсарой ду масъала ва ҷузъиёти ҷудоғонаанд.

2. Дар тавзеҳи фасли сеюми боби аввали диссертатсия – «Юсуф ва Зулайхо»-и Ховарии Шерозӣ» қайд гардидааст, ки «Достони «Юсуфу Зулайхо»-и Ховарии Шерозӣ дар пайравӣ ба ягон шоире суруда нашуда, мустақил аст». Дар банди 4-уми хулосаи автореферат унвончӯ ба чунин натиҷагирӣ расидааст: «Мирзо Фазлуллоҳ Ховарии Шерозӣ дар асри

XIX достони «Юсуф ва Зулайхо»-ро навиштааст, ки як навъ ҷавоб ба достони Ҷомӣ мебошад, чунки дар ду боби «Сабаби назми китоб...» Ховарӣ даъво кардааст, ки бо Ҷомӣ ҳампанча шавад. Достони Ховарӣ бо достони Ҷомӣ аз нигоҳи сюжет ва вазн ҳамгун аст, вале аз нигоҳи ҳаҷм ва устухонбандӣ фарқ дорад». Аз ин ду иқтибос бармеояд, ки андешаи дар боби аввал баёншуда қобили дастгирӣ набуда, як навъ инкори андешаи ҳуди унвончӯ ва воқеияти таърихию бадеӣ мебошад.

3. Дар фаслҳои дуюм, сеюм ва чоруми боби дуюм ба ҷойи мафҳуми «симо» кор фармудани истилоҳи «образ» ба мақсад мувофиқ аст.

4. Дар автореферати диссертатсия овардани чанд сарчашмаи истифодашудаи адабӣ ва илмию назарӣ дар поварақ ва ё пас аз хулоса дар шакли рӯйхати адабиёт зарурат дорад.

Ғалатҳои номбурда хусусияти ҷузъӣ доранд ва ба ҳеҷ вачҳ ба муҳтавои асосии кор, муҳокимаронию хулосабарориҳои ҷолиб ва дастоварди илмии унвончӯ осеби ҷиддӣ нарасонидаанд. Таҳлилу баррасии автореферати диссертатсия моро ба чунин хулоса овард, ки диссертатсияи унвончӯ Ҷавҳарова Муҷибохон Одиловна дар мавзӯи ««Юсуф ва Зулайхо»-и Ховарии Шерозӣ ва муқоисаи он бо достони ҳамноми Абдурахмони Ҷомӣ» таҳқиқоти анҷомёфта буда, муаллиф сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик мебошад.

**Номзади илмҳои филология, дотсент,
муdiri кафедраи назария ва адабиёти
навини форсии тоҷикӣ**

Зайниддинзода М.

**Тасдиқ мекунам:
сардори раёсати кадрҳо ва корҳои махсуси
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон**

Тавқиев Э.Ш.